

ZVONIMIR MRKONJIĆ, KORALJKA KOS, DANIJEL DETONI I SILVIO FORETIĆ UZ JUBILEJE – 190 GODINA HGZ-a I 20 GODINA “HAGEZE”-a

Ovaj moj tekst o Glazbenom zavodu bit će nužno subjektivan, što nipošto neće biti ograničavanje teme, naprotiv. Kao ljubitelj glazbe i posjetilac koncerata još za vrijeme svog života u Splitu, dolaskom u Zagreb 1956. smjesta sam zadovoljio tu svoju potrebu u Glazbenom zavodu. Glazbeni zavod bilo je upravo idealno mjesto za to jer je komorna glazba, više nego ona simfonijska, zadovoljavala tadašnju vrstu mog interesa mnogo prije nego se u meni probudilo kasnije zanimanje za avangardnu glazbu. Glazbeni zavod bio je za mene pojam nečeg klasičnog i građanskog, što je u onim prilikama nesklonim naglašavanju građanskog bilo značajno. To je bilo mjesto gdje su koncertirali najveći glazbenici onog vremena kao što su bili Arthur Rubinstein, Ciccolini, Badura-Skoda, Ojstrah, Zabaleta, Cathy Berberian, Pollini, Fou Tsong, Stanislav Neuhaus, Chura Cherkasky, Melita Lorković, Ivo Maček, Branka Musulin, Zagrebački solisti, Ruždjak, Jurica Murai, Ranko Filjak, Darko Lukić, Vladimir Krpan, Sretna Meštrović, Pavica Gvozdić itd. Ondje smo prije nekoliko godina proslavili obljetnicu Silvija Foretića i slušali nadahnuta predavanja Marcela Bačića. A i danas sjećamo se davnih dana kad smo mi, nekadašnji studenti, osjećali koliko smo bili povlašteni kad smo mogli prisustvovati koncertu na stajaćim mjestima kod otvorenih vrata stražnje dvorane. Teško je danas i zamisliti koliko smo bili sretni a ta sreća bila je glazba.

Zvonimir Mrkonjić

Glasila kojima se „glasaju“ pojedine ustanove i udruge ne govore samo o njihovim djelatnostima, već i o ljudima koji u njima rade. Ona mogu biti hladno informativna, dostojanstvena, lokalno sentimentalna ili polemički razbarušena, već prema viziji uredništva o njihovoj namjeni. *HaGeZe*, glasilo Hrvatskoga glazbenog zavoda (urednice su danas Nada Bezić i Seadeta Midžić), naše najstarije glazbene ustanove, ima vlastit i njezinom karakteru primjereni profil. Ono sretno spaja informativnu svrhovitost, znalačke komentare o zavodskim aktivnostima, bile one okrenute prošlosti i hrvatskoj glazbenoj baštini, ili se kreću u polju suvremene glazbe, uz zanimljive uvide u povijest ustanove, njezine zgrade i rad ljudi koji su u njoj djelovali. Atraktivno, pregledno i obojeno šarmom svojih fotoreportaža, pouzdano utemeljenošću kratkih članaka, *HaGeZe* je glasilo koje se kreće iznad dnevne politike. Skromno, nepretenciozno, ali svjesno važnosti ustanove koju predstavlja, može se ponositi kontinuitetom izlaženja, sadržajem i opremom. Neka mu je sretna 20. obljetnica nazočnosti u našoj sredini!

Koraljka Kos

Žig s likom Apolona iz 1827. godine,
natpis: Musikverein in Agram

Moj prvi susret s Hrvatskim glazbenim zavodom zasigurno se dogodio još u doba dok sam većinu vremena provodio u roditeljskom naručju ili u mirnom snu u dječjoj nosilici.

No, prvi svjesni slušateljski doživljaj predivne Velike dvorane vezan je za koncert sjajnog glazbenika Ive Mačeka početkom 1990-ih. Izvedbom vlastitog *Concertina za klavir i komorni orkestar*, Maček me je osupnuo svojim nenametljivim i iznimno elegantnim i ritmično preciznim pijanizmom. Imao sam čast kao trinaestogodišnjak debitirati na toj istoj pozornici i odsvirati solističku dionicu u klavirskom koncertu Karla Dittersa von Dittersdorfa. Jasno se prisjećam vlastitog kiselo-slatkog osjećaja pred izlazak na binu, produhovljenog izraza lica moje prve profesorice Olge Detiček u publici te svoje neizmjerne sreće i uzbuđenja tijekom same izvedbe pa i lagane sjete nakon nastupa: htio sam se što prije vratiti na isti podij.

Srećom, od te se večeri često s radošću vraćam zagrebačkom hramu glazbe.

Dvorana koju krasi nenadmašna akustika, uvijek nesebično pomaže izvođaču ili slušatelju u percepciji glazbenih ideja, ujedno odvrćući pažnju nazočnih od nemuzikalnih smetnji vanjskoga svijeta, u vidu praska motornih vozila koja neumorno krstare Gundulićevom ulicom. Škripanje parketa na balkonu kao da savjesno odaje i upozorava zakašnjele slušatelje, dok ljetnu žegu u dvorani ublažuju lagani povjetarac i miris bilja koji ciklično dopiru iz dvorišnog dijela zdanja... U svakom slučaju, zgrada bi zaslužila konzervatorsku doradu kako bi u potpunosti ispunila stručna i estetska očekivanja 21. stoljeća.

Hrvatski glazbeni zavod neprocjenjivo je blago zagrebačke kulturne baštine i želim nam svima još pregršt glazbenih užitaka u njegovom okrilju.

Danijel Detoni

IZ UVODNIKA TIJEKOM GODINA

Došavši kao student u Zagreb, htio sam odmah upoznati što više atrakcija i događanja u velikom gradu. Tako sam između ostalog želio doživjeti atmosferu tada čuvenih ‘plesnjaka’ u Glazbenom zavodu, pa sam se s prijateljem zaputio onamo. No stigli smo samo do ulaza; dalje nas nisu propustili, jer nismo imali kravatu (!). Kad smo to ispričali jednom zagrebačkom znancu, isti nam je gotovo prijekorno odvratio: ‘Kaj ste tak šteli iti v Glazbenjak?’.

Bilo je to negdje krajem 1959. A samo 3–4 godine kasnije na drugi sam način pokušao oskrvniti isti zavod, ravnajući naime (sada doduše s kravatom, jedanput čak u fraku!) provokativnim, ‘nepotrebno inovatorskim’ koncertima ozloglašenog Ansambla za suvremenu glazbu. Iz prvog od tih koncerata izdvojio bih dvije takove tobože nepotrebne novine. Prva je bio u to vrijeme potpuno nepoznat, iako tada već 50 godina star ciklus *Tri pjesme na Baudelairove stihove* Dragana Plamenca, koji smo izveli u mojoj instrumentaciji, dok je druga bila sasvim nova *Kanatata 38-616* nepoznatog (mladog?) skladatelja Ivana Jezusa, s mnogo neobičnih, bizarnih zvukovnih kombinacija, kao i scenskih gegova.

No dok je taj koncert još nekako ‘progutan’, drugi se, održan godinu kasnije, pretvorio u pravi skandal. Nakon što je s Jezusom bio probijen led, pojavila se čitava grupa do tada neznanih skladatelja, kao što su Istvan Suven-Betholek i J. S. Foyer s vrlo zanimljivim djelima. (Govorkalo se doduše, da su sve to nečiji pseudonimi, ali ništa nije dokazano). Najveću pometnju izazvao je komad *Kosmomegalomanosz* Suven-Betholeka; jedini izvođač (u šlafroku bez kravate!) legao se pod klavir i tamo (zacijelo po prvi put u povijesti Zavoda) odspavao 15-ak minuta. (Navodno je to bila aluzija na neku izjavu jednog uglednog profesora).

A po prvi put je na nekoj izvedbi u Glazbenom zavodu sudjelovala i ptica i to u djelu *Transaktion III* J. S. Foyera. Istina, slušali smo baš u Glazbenom zavodu Messiaenov *Cataloge d'oiseaux*, ali je to bilo dva mjeseca nakon našeg koncerta, a osim toga radilo se tu samo o oponašanju ptičjeg pjeva na glasoviru, dok je naša ptica bio pravi žuti kanarinac u vlastitoj krletci (pa nam nije bio potreban ni Cage). Pripadao je inače legendarnom Đuki, ondašnjem domaru HGZ-a. Zanimljivo kako je taj jednostavni čovjek bolje shvaćao naša nastojanja, pa nam je često pomagao kad su nam mnogi, pametniji i intelektualniji, nastojali odmoći.

Nekoliko desetljeća kasnije umjesto kanarinčeva cvrkuta Glazbenim se razliječio KVAK. Nije se to kanarinac bio preobrazio u ružno ili lijepo pače, nego je sam Glazbeni, u želji da svoju 175. godišnjicu začini nečim veselim, nabasao na tzv. kvakače, tj. na ‘udruženje za njegu bratstva, prijateljstva, umjetnosti i humora’, a koje se nazivalo *Kvak*. U knjižnici HGZ-a je između ostalog pronađena i šaljiva (kolažirana) Eisenhuthova opereta *Otelo*, pa smo je u mojoj prilagodbi, u poluscenskom obliku predstavili suvremenoj publici.

A 2004., u povodu 40. godišnjice prvog nastupa Ansambla za suvremenu glazbu u Glazbenom, upriličen je moj autorski koncert. Glavni pokretač i realizator projekta bila je nezaboravna nam Eva Sedak, koja me za tu prigodu nazvala ‘avangardistom poslije avangarde’. Vjerujem da će takvih sjajnih projekata biti u HGZ-u i poslije Eve.

Silvio Foretić

Pokrenut kao skromno mjesečno glasilo Hrvatskoga glazbenog zavoda namijenjeno članstvu, *HaGeZe* nije tek vjerni kroničar zbivanja u HGZ-u nego i njegova spona sa zagrebačkim kulturnim životom. Strogo zadani okvir od četiri stranice te jedine publikacije u dugoj povijesti nakladništva HGZ-a, otkriva se postupno kao pogled u svojevrstni “bunar u kuli” koji začudnim dubinama i ponornim vezama poziva na istraživanje, otkrivanje i preispitivanje. Taj glasnik upozorava na smisao i dalekosežnost prvotnih ideja HGZ-a nastojeći izabranim krugom suradnika i prijatelja odgovoriti na naslijeđenu misiju i zadaće, na što podsjecamo usklađenim nizom ulomaka iz nekoliko naših uvodnika.

“Poštovanim članovima i prijateljima HGZ-a, želja nam je svima da plemenita nastojanja koja je *Societas filharmonica zagrabiensis* prigodom svog osnutka davne 1827. godine inaugurirala, a koja su naši prethodnici tijekom kontinuiranog djelovanja HGZ-a uz nadahnuto zalaganje ostvarivali, nakon 170 uspješnih ljeta nastavimo razvijati i time obogaćivati glazbeni život našega grada i domovine.”

Andre Mohorovičić, I (1997), br. 1

“Ali jubileji nalažu i razmatranja o vlastitoj naravi, o vjernosti davno postavljenim načelima, o prilagodbama i preobrazbama, o simetriji sadašnjosti i početka. Glazbeni zavod nije osnovan kao okupljalište glazbenika, on je bio inicijativa s muzikom kao putokazom, *gradus ad Parnassum*, pristup obitavalištu muza, kako to simbolično pokazuje naše reprezentativno stubište.”

Marcel Bačić, X (2007), br. 7

“Vraćajući se počecima, ponovno naglašavamo važnost koju je smjesta stekla palača posvećena umjetnosti glazbe (*arti musices*), kako to stoji na njezinu pročelju. Iako otrcana, ona i danas zrači dostojanstvom prvog kulturnog centra novog središta Zagreba. (...) Iako su mnoge veze prekinute, ljudi i mjesta nestali, zgrada se održala i uporno održava svoju narav i memoriju. Njima je posvećana ova skica o počecima – u uvjerenju da će Hrvatski glazbeni zavod obnoviti svoj sjaj u bolje doba kojem se ipak treba nadati.”

Snješka Knežević, XIX (2016), br 7

“I napokon: prosvjetiteljsku i promicateljsku ulogu HGZ misli da bi mogao ispunjavati i kao mjesto susreta različitih i u našoj sredini posve zanemarenih oblika kulturnog trgovanja i informiranja. Ponovno je punim intenzitetom zaživjela nekoć davno, u nekoliko navrata izricana zamisao o potrebi *hagezeovskog dućana* koji bi svojoj publici i onoj koja to tek treba postati nudio ploče, knjige, časopise, muzikalije, ovdašnje kao i strane produkcije i ostalu građu kojom je moguće širiti znanje ili makar samo osjetljivost za glazbu, te istodobno bio mjestom obavijesti o sveukupnosti glazbenog života na prostoru Hrvatske. Svojom središnjom pozicijom u gradu, svojim imidom središnje i najuglednije ozbiljno-glazbene institucije u državi, živom propulzijom mlade publike koja je navikla da se okuplja u njegovim prostorima, Hrvatski (u punom smislu te riječi) bi glazbeni zavod, uz pomno razrađeni konkretan plan za provedbu takvog zadatka, mogao postati kucavica jedne nove živosti u službi starih, neprolaznih vrijednosti – čuvar tradicije i istodobno podsticatelj njezinih novih projekcija.”

Eva Sedak, III (2000), br 7

DVADESET GODINA “HAGEZE”-a

Objavljeno je 179 brojeva (prvi broj je izašao u studenom 1997.), s ukupno 718 stranica, a urednici su bili: Nada Bezić (1997–), Marcel Bačić (1997–2005) koji je našem glasilu nadjenao ime, Jana Korenić Sušec (1997–2008), Eva Sedak (2005–2013), Jelena Gladović (2008), Maja Milošević (2009–2011), Seadeta Midžić (2013–).

Računalni slog i skrb oko tiska od početka je obavljao Ranko Horetzky, a od 2007. godine to radi Franjo Kiš iz ArTresor naklade. Na www.hgz.hr nalaze se svi brojevi od početka 2007. godine do danas.

88 autora pisalo je za *HaGeZe*:

– predsjednici HGZ-a Andre Mohorovičić i Marcel Bačić; članovi uredništva: Nada Bezić, Seadeta Midžić, Maja Milošević, Eva Sedak; članovi ravnateljstva HGZ-a: Zvonimir Berković, Snješka Knežević, Zvonimir Mrkonjić; članovi HGZ-ovih ansambala: Višnja Brce i Boris Salaj;

– suradnici na HGZ-ovim projektima: Marija Bergamo, Giga Gračan, Zdenka Kapko-Foretić, Vjera Kata-
linić, Mladen Tarbuk;

– autori napisa o HGZ-ovim koncertima i programima (najave ili osvrti): Emin Armano, Vladimir Biti, Antonija Bogner-Šaban, Ana Boltužić, Annie Le Brun, Dalibor Davidović, Branko Despot, Nedjeljko Fabrio, Aleksandar Flaker, Silvio Foretić, Nikša Gligo, Marko Grčić, Stanko Horvat, Zoran Juranić, Juraj Kolarić, Zoran Kravar, Radovan Lorković, Zlatko Madžar, Petar Milat, Sead Muhamedagić, Vjekoslav Nježić, Nives Opačić, Ante Padjen, Rozina Palić-Jelavić, Bosiljka Perić-Kempf, Philip Pickett, Leon Stefanija, Christopher Stenbridge, Ennio Stipčević, Cornelia Szabó-Knotik, Zvonimir Šikić, Krešimir Veselić, Božidar Viočić, Viktor Žmegač;

– autori napisa o drugim programima i glazbenim projektima: Ivan Čurković, Eva Kirchmayer-Bilić, Darko Petrinjak, Tihomir Petrović, Vesna Vančik;

– studenti Odsjeka za muzikologiju Muzičke akademije: Marta Blažanović, Marija Cestarić, Nina Čalopek, Tomislav Fašaić, Aldo Foško, Domagoj Kučinić, Petra Pavić, Branimir Pofuk, Sara Ries, Helena Skljarov, Jelena Sviben, Ema Štefančić, Dina Tiljak, Andrea Višak, Srđana Vrsalović.

Razne tekstove o HGZ-u, ali i glazbenoj kulturi u najširem smislu pisali su: Sunčana Bašić, Hrvoje Beban, Neven Budak, Bruce Burroughs, Dalibor Cikojević, Dragan Damjanović, Krešimir Dolenčić, Krešimir Ivaniš, Lucija Konfić, Gordana Krpan, Vladimir Krpan, Dubravko Majnarić, Tonko Maroević, Jagoda Martinčević, Mladen Mazur, Jasenka Mirenić-Bačić, Marijana Pintar, Barbara Vujanović.

Dakle za nas su pisali muzikolozi, dirigenti i skladatelji, pija-nisti, povjesničari umjetnosti, (glazbeni) publicisti, književnici, književni povjesničari i teoretičari, redatelji, arhitekti, liječnici, matematičari, prevoditelji, stručnjaci za ranu glazbu, akademski slikar-grafičar, gitarist, glazbeni teoretičar, jezikoslovka,

organizator glazbenog života, povjesničar, psihologinja, teolog, teatrologinja, violinist. A studenti Muzičke akademije imali su priliku izvijestiti o svojem marljivom radu na sređivanju HGZ-ovih arhivskih fondova.

Objavljeni su intervjui s Igorom Gjadrovom, Zoranom Juranicom i Stephenom Kovacevichem, kao i korespondencija Nade Bezić s Bojanom Bujicom i Silvijom Lučevnjak.

Preuzeli smo tekstove brojnih autora, od Franje Kuhača do Bartóka i Kierkegaarda. Uz Dan HGZ-a 2001. godine objavili smo citate iz dnevnog lista *Luna Agramer Zeitschrift* u kojem se u travnju 1827. pisalo o poplavi u Zagrebu i popisu stanovništva u Rimu, ali i o koncertu Glazbenog društva (HGZ-a) održanom 18. travnja: “Možemo se sa sigurnošću nadati, da će se ovo društvo održati, biti lijep i prvi domovinski zavod u carevini Ugarskoj i Hrvatskoj, te da će nam ovaj institut prirediti mnoge ugodne trenutke i donijeti najljepše plodove za budućnost.”

Likovni prilozi potjecali su najviše iz našeg arhiva i knjiž-nice, jedinstvenog mjesta gdje možete naći pristupnicu Dimitrije Demetra (1854.), sto godina star račun za telefon (1899.), portret Dore Pejačević što ga je vjerojatno napravio Maksimilijan Vanka, pismo Jana Sibeliusa Aleksandru Szegediju (1951.) itd.

HaGeZe je ispunio funkciju glasila udruge objavljivanjem obavijesti članstvu o plano-vima i programima, pozivima na koncerte i godišnje skupštine, a pregledi događanja u pojedinoj godini bili su i za širu javnost dobar podsjetnik o djelatnosti HGZ-a.

Pratili smo muzikološku literaturu te općenito knjige o glazbi, izložbe u HGZ-u i drugdje, manifestacije i festivale, obilježili muzičke i HGZ-ove jubileje. Reagirali smo kada se radilo o Varšavskoj ulici i pretvaranju kulturne knjižarske lokacije u Ilici 30 u trgovinu odjećom.

Feljttoni u nastavcima bili su: *Ostavštine u HGZ-u*, *Verdi u Zagrebu* (u “Verdijevoj” godini, 2001.), *Glazbeni kalendar, 140 godina zgrade HGZ-a*, a nizom napisa popratili

smo obilježavanje 100. godišnjice početka Prvog svjetskog rata. HGZ-ov istraživačko-izdavački projekt *Sabrana djela Blagoja Berse* bio je predstavljen kroz ulomke Bersinih pisama i dnevnika, kao i tekstove voditeljice projekta Eve Sedak. Preglede sadržaja *HaGeZe*-a donijeli smo na kraju četvrtog i petnaestog godišta (lipanj 2001. i lipanj 2012.).

HaGeZe je nastojao zadržati balans između jednostavnih i korisnih obavijesti te primjerice interdisciplinarnih eseja Marcela Bačića, između reportažnih fotografija koncerata i reprodukcija likovnih djela i konačno između preboga povijesti, koja se uvijek gotovo nametala i upornog praćenja sadašnjosti, koja je donosila mnogo dobrog, ali i odnosila ljude, pa i cijelu Muzičku akademiju. Dvadeset godina, gotovo jedna desetina ukupnog postojanja starog dobrog *Musikvereina*.

Nada Bezić i Seadeta Midžić

HaGeZe,
XIX (2016), br. 4,
Obnova Male dvorane HGZ-a

BLAGAJNA: 48 30 822, blagajna@hgz.hr
ponedjeljak–petak 11–14 i 19–20 sati
i jedan sat prije početka koncerta

TAJNIŠTVO: 48 30 833, fax: 48 30 701
hgz@hgz.hr

KNJIŽNICA: 48 30 824
knjiznica@hgz.hr
ponedjeljak, sri. i pet. 11–14, sri. 16–20 sati

VELIKA DVORANA HRVATSKOGA GLAZBENOG ZAVODA

KONCERTNA SEZONA CXC (2016/2017)

LIPANJ

www.hgz.hr
hgz@hgz.hr

HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD
10000 Zagreb, Gundulićeva 6
IBAN: HR5723400091110039946

UREDNIČE:
Nada Bezić • Seadeta Midžić

ZA IZDAVAČA:
Marcel Bačić

VD = Velika dvorana; MD = Mala dvorana; PD = podrumaska dvorana

Petak, 2. VI. u 20 sati, MD

Maturalni koncert učenika iz razreda Jelice Kuzmin i Nenada Merlea
Lucija Kanceljak, *violina*; Armand Merle, *klavir*
Bach, Beethoven, Paganini, Chopin, Vieuxtemps, Lhotka, Papandopulo, Mokranjac, Šostakovič

Subota, 3. VI. u 11 sati, VD

GLAZBENA ŠKOLA ZLATKA GRGOŠEVIĆA
Koncert učenika Škole

Subota, 3. VI. u 20 sati, VD

HRVATSKO DRUŠTVO GLAZBENIH UMJETNIKA
Zajedno
A. Golojka i J. Celić Bernaz, *klavirski duo*, Gudački kvartet Sorkočević, Splitski gudački kvartet; Ž. Milić, *klarineta*; A. Domančić, *flauta*; M. Toić, *sopran*; V. Babin, *klavir*
Papandopulo, Sorkočević, Čorak, Blajić, Lhotka-Kalinski, Jelaska, Matetić Ronjgov, Verdi

BESPLATNE ULAZNICE ZA ČLANOVE HDGU-A I HGZ-A

Nedjelja, 4. VI. u 20 sati, VD

Diplomski koncert studentice iz klase Leonida Sorokova
Katarina Kutnar, *violina*; Renata Hill, *klavir*
Franck, Ravel, Papandopulo, Bach

Ponedjeljak, 5. VI. u 18 sati, MD

HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD
Društveni koncert
Pjesme i plesovi
Društveni komorni ansambl HGZ-a
Vesna Šepat Kutnar, *voditeljica*
Gade, Brahms, Lehar, Curtis, Caldara, Bizet, Wechter
BESPLATNE ULAZNICE ZA ČLANOVE HGZ-A I HDGU-A

Utorak, 6. VI. u 19.30 sati, PD

DRUŠTVO PRIJATELJA ZAGREBAČKE FILHARMONIJE
Mjesečni susret
Gost: Gudački kvartet članica ansambala HGZ-a
ULAZ SLOBODAN

Srijeda, 7. VI. u 18 sati

HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD
Obilazak zgrade HGZ-a
Voditeljica: Nada Bezić
Ulaz slobodan

Srijeda, 7. VI. u 20 sati, MD

HRVATSKI GLAZBENI ZAVOD
Društveni koncert
Sijaj nam, sijaj, sončece
Društveni zbor HGZ-a
Branka Bubalo Paliska, *voditeljica*
Lucija Družinec, *flauta*
Mozart, Gjeilo, Doppler, Matz, Zlatić, Grgošević
BESPLATNE ULAZNICE ZA ČLANOVE HGZ-A I HDGU-A

Petak, 9. VI. u 17 sati, MD

GLAZBENA ŠKOLA BLAGOJA BERSE
Koncert učenika Škole

Petak, 9. VI. u 20 sati, MD

Maturalni koncert učenice iz razreda Branke Fačini Vrhovski
Nina Vojtek, *klavir*
Debussy, Beethoven, Mendelssohn, Bersa, Bach, Schumann

Subota, 10. VI. u 18 i 20 sati, VD

GLAZBENI CENTAR PAPANOPULINE
Pjesmom za prijateljstvo
Dječji zborovi: Scarlattine, Papandopuline, Schubertine, Vivaldine, Bachovine, Chopinine
Djevojački zbor Mozartine; B. Letunić, *klavir*
Mozart, Žganec, Pergolesi, Strauss, Brahms, Lhotka-Kalinski, Brkanović, Bizet

Nedjelja, 11. VI. u 20 sati, MD

Maturalni koncert učenice iz razreda Morane Pešutić
Ana Čizmek, *gitaru*
Barrios, Bach, Aguado y García, Moreno Torroba

Utorak, 13. VI. u 20 sati, PD

HRV. DRUŠTVO GLAZBENIH TEORETIČARA
Radionica utorkom
Tihomir Petrović: *Glazbena forma – glazbeno djelo*
ULAZ SLOBODAN

Petak, 16. VI. u 20 sati, MD

Maturalni koncert učenika iz razreda Neve Begović i Mirele Buchberger Karlo Martin Kutnar, *violončelo i harmonika*
Krešimir Popović, *klavir*
Bach, Papandopulo, Saint-Saëns, Angelis, Scarlatti, Voytenko, Makkonen, Janjanin

Nedjelja, 18. VI. u 20 sati, VD

SPONA CLASSICS
Zagrebački solisti
Alfredo Ferre Martínez, *violončelo* (Španjolska)
Prohaska, Schumann, Bartók

GOSTOVANJE NA MANIFESTACIJI "LIPANJ U LIPIKU"

u organizaciji Grada Lipika i IteMa d.o.o.

Subota, 3. VI. u 19 sati
Kursalon, Lipik

Društveni orkestar HGZ-a
Dirigent: Zoran Juranić
Mozart, Haydn, Langey, Sorkočević, Tijardović, Bersa, Gluck

PRODAJA PRETPLATE ZA KONCERTNU SEZONU 2017./2018.

1.–30. VI. i ponovno od 1. IX. 2017.
na blagajni HGZ-a, radnim danom 11–14 i 19–20
sati (od 23. VI. samo prijepodne)

Novi ciklus:

Hrvatska radiotelevizija | Ciklus Zbora HRT-a u HGZ-u
6 koncerata: 25. IX. *Iz prijestolnice zvorske glazbe*, Latvijski radijski zbor, dir. S. Klava; 24. X. *Nigdar ni bilo da nekak ni bil hrvatski bogek Mars*, dir. T. Fačini; 21. XI. *Usnuli zlatni oblak*, dir. T. Fačini; 6. II. *Bienvenue à Montparnasse*, dir. T. Fačini; 6. III. *Liturgija*, dir. R. Homen; 17. IV. *Baština sv. Tome u Leipzigu*, dir. H. Speck

BuntArt | GUITARRA VIVA

4 koncerta • 180 – 120 kn
28. XI. Pablo Márquez, 23. I. Srđan Bulat, 20. III. Adriano del Sal, 15. V. Zagrebački gitaristički kvartet

HRVATSKI BAROKNI ANSAMBL

7 koncerata • 450 – 360 kn
22. X. *Telemannia 4*, S. Nodilo, blok-flauta, oboa i umj. vodstvo; 26. XI. *Los tres mundos*, A. Lawrence-King, harfa i umj. vodstvo, A. Barić, sopran; 17. XII. *La notte di Natale*, L. Vadjon, violina i umj. vodstvo, I. Lazar, sopran; 28. I. *Ich habe genug*, K. Stražanac, bariton; 18. II. *Augustissima Augustana*; B. Bayl, čembalo i umj. vodstvo, vokalni solisti; 22. IV. *Organo da camera*; K. Has, orgulje solo; 27. V. *La tempesta di mare*

Spona Classics | ZAGREBAČKI KVARTET

6 koncerata • 200 – 160 kn
3. X. – 25. X. – 20. XII. / 21. III. – 19. IV. – 29. V.

Spona Classics | ZAGREBAČKI SOLISTI

6 koncerata • 430/380 – 340/300 kn
10. X., 13. XII., / 14. II., 12. III., 4. IV., 12. VI.

Umjetnička organizacija Christoforium (datumi koncerata naknadno):

CRISTOFORIUM, 4 koncerta: Ljubomir Gašparović i Danijel Gašparović, fortepiano; Stefania Neonato, fortepiano; Bo Skovhus, bariton i Stefan Vlado, fortepiano; Nikolai Demidenko, fortepiano

PLEVEL SVETISLAVA STANČIĆA, 6 koncerata: Bruno Vlahek, Inon Barnatan, Martina Filjak, Dino Imeri, Andrei Korobeinikov, Petar Klasan.
Koncert na dar pretplatnicima: Pavica Gvozdić